

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

L'HÀMSTER S'ATURA A MANRESA

En aquest era, en què hi ha diverses jornades històriques a la política catalana cada setmana, l'última o la penúltima va ser diumenge a la capital bagenca, amb la celebració de l'acte polític de més valor i més multitudinari per aquí des de les Bases de Manresa al 1892. Des d'aquella data mai s'havia convocat una concentració política d'àmbit nacional tan presumptament important com la trobada de la CUP. Agraint que pensessin en l'interior del país per fer la concentració, hem estat i som encara el plat informatiu polític més referit de les darreres 48 hores. I tot plegat per no res, per no acordar res, per no aportar res de nou més enllà de l'oratori brillant d'alguns dels seus líders, els depurats eslògans per a consum intern i una vehemència per a mi descon-

guda del tranquil exdiputat David Fernández. Els que em coneixen d'aquesta organització saben que tenen algunes de les meves simpaties per la novetat en les formes i l'originalitat d'alguns dels seus plantejaments, però crec que comença a ser hora que s'hi posin de debò. I no sóc pas dels que defensen l'opció de fer-los passar pel tub amb l'Artur Mas ni molt menys. Però han de fer tots plegats blanc o negre. El meu avi els hauria advertit amb una sentència del seu temps: compte que el llegir no faci perdre l'escriure. Elles no donaran el vot per investir el president en exercici. Cal que ho diguin ben clar i sense negatives acompanyades de circumloquis que deixen la porta un pèl oberta per la qual alguns convergents creuen que podran lliscar a l'últim segon. De les Bases d'Enric Prat de la

Riba a la trobada de les de l'Anna Gabriel, sembla un trajecte estrany malgrat el temps passat. Hem de pensar que la diputada bagenca hi va tenir molt a veure, en el fet que la convocatòria fos al Bages. El continent també és important pel contingut. I no es pot dir que la trobada fos en un marc incomparable, perquè un pavelló d'esports, encara que sigui el Nou Congost, sempre és un lloc fred, *desangelat* i poc acollidor. I encara més si el càtering són uns entrepans freds elaborats de bon matí. Però si calia anar a cercar l'èpica, aquells murs en tenen molta per les victòries esportives taquicardiques i també per decepcions tremendes degudes a expectatives desmesurades en jugadors que van acabar decebent molt l'afició. La CUP és un artefacte diferent de la política tradicional, però

previsible com pocs. Tots els que els seguim regularment sabem que no hi hauria cap sorpresa i les dites bases assentien les propostes de la dita direcció. Mostren amb claredat que són potents en la retòrica però poc donats a les decisions executives malgrat la coartada de les bases i la sobirania assembleària. Sé que cal anar amb compte amb els substantius i els adjectius per parlar-ne però el fons és aquest. Veiem que crear grans expectatives de forma voluntària o involuntària per no res, és molt propi de tota la política, inclosa la seva. Potser ara és un bon moment per desengreixar la ment tornant a veure la «Vida de Brian», sobretot el gag dels diversos moviments d'alliberament de Judea competint i barallant-se entre ells. Quan anuncien una assemblea deixant clar que no votaran ni

decidiran res, per poc després corregir i dir que allò és un macrodebat i anunciar uns resultats de votacions a última hora de la tarda que quadren amb les propostes matinals dels dirigents estan protagonitzant una mena de *spin-off* de telesèries molt vistes. Tot això, poc abans de fer passar els representants dels mitjans per xiular-los i deixar anar uns quants eslògans contra CDC en una peculiar connexió psicològica d'alguns dels presents digna d'anàlisi. I per acabar, les conclusions polítiques previstes des d'abans tot i el format d'apagada informativa (una més), militants fent guàrdia a les portes mentre alguns des de dins anaven filtrant dades als cronistes afins. Va ser com menjar xiclet en lloc de dinar mentre alguns s'embafen amb els croissants de xocolata d'en Baños.

NOLENS ALICUI
MOLESTIAM AFFERRE

Joan Soler i Golobart

AJUNTAMENT, UN NOU SOBRE DEU

Per trencar tòpics i no caure en demagògies fàcils, tot i que l'Ajuntament s'entesta a demostrar-ho, avui he de lloar una decisió del consistori digna de tot el meu reconeixement. Només que ha tardat una mica i que, posats a fer, ja podria ser més completa, però és un bon començament i per alguna cosa s'ha d'iniciar. Només cal que no quedi en promeses, amb bones intencions i buida de resultats, com aquella ordenança municipal que regulava la propaganda comercial a les bústies i que, a hores d'ara, ningú compleix i ningú fa complir. Avui, diuen, han posat fil a l'agulla, amb la contractació d'una empresa externa, per regularitzar els guals que hi ha a la nostra ciutat. Comprovar que tothom estigui al dia de pagament, que el seu estat sigui el correcte i que els que no figuren com a donats

d'alta ho facin o retirin el senyal que els identifica. Fa temps que em barallo, personalment, amb aquest tema. Sincerament crec que hi ha hagut una disbauxa i un «tant se me'n fotisme» municipal a l'hora de reglamentar aquest senyal a la via pública. Per això trobo molt encertada la decisió de posar-ho al dia, i d'aquí a la qualificació del nou per la determinació. Per què no els poso un deu? Perquè es podria fer millor. Un cop l'empresa contractada hagi acabat la seva feina, són els representants de mantenir l'ordre i les normes els que haurien de vigilar que tots els guals, fossin això, guals, no espais reservats d'aparcament en locals on ni tan

«Aparadors, despatxos i botigues, en general, aprofiten el pagament del gual per tenir aparcament gratuït durant tot l'any»

sols es poden ficar o treure vehicles. Aparadors, porta de despatxos i botigues, en general, aprofiten el pagament del gual per tenir aparcament gratuït durant tot l'any –exceptuant la taxa que es paga i que és mínima comparada amb la que s'hauria de pagar cas si fos reconegut com a reserva d'estacionament –en detriment de la ja malmesa zona d'aparcaments de la nostra ciutat. M'he arribat a trobar en situacions on jo, mal estacionat davant d'un gual, però dintre el vehicle, se m'ha presentat un altre cotxe i, amb més o menys educació, fer-me marxar. Fins aquí hi estic d'acord. Però quan m'he desplaçat, el vehicle inquiridor ha aparcat al mateix lloc on era jo. En dir-li que per aparcar malament ell, ja ho estava jo, amb l'afegit de la meua presència per apartar-me en cas de necessitat. La resposta no té desaprofitament: «aquest gual el

pago jo, és meu i hi aparco quan em dóna la gana». Per això pregaria, donant una vegada més el suport a la iniciativa, una revisió més profunda sobre aquests fets i un seguiment constant de l'obertura i el tancament dels guals donats de baixa. Segurament per un excés de zel, no voldria caure en l'ànim recaptatori que tots coneixem, quan algú telefona a la Policia Local per l'obstrucció de entrada o sortida del seu vehicle en una zona senyalitzada per un gual, primer et demanen la matrícula del vehicle que obstrueix. Per què? M'imagino que, segons de qui sigui, ja no vénen perquè saben que no cobraran ni la denúncia ni el servei de grua, però,

«Qui s'ha dignat a comprovar que el gual estigui en vigor? I el que és pitjor, realment és una entrada i sortida de vehicles?»

si fan acte de presència, el primer que fan és denunciar el vehicle i tot seguit retirar-lo amb la grua municipal. Em pregunto, qui s'ha dignat a comprovar que el gual estigui en vigor? I el que és pitjor, algú ha comprovat que realment sigui una entrada i sortida de vehicles? Per això, ara que estan pel tema, els suplico que comencin i acabin la feina amb totes les seves conseqüències. Ja sé que la meua qualificació els importa un rave, però som molts els que comencem a estar tips de la mala educació generalitzada que, en tema viari, està conquerint Manresa. Ja no parlo de circulació, de vianants i d'estacionaments, parlo d'autèntics penques que s'estan guanyant la ciutat a base de mocs i plantofades sota la indiferent vigilància dels que haurien de vetllar per evitar-ho. Potser sí que és més fàcil dedicar-nos a les denúncies d'estacionament...

Visita el
amb
Regió7

Disposen d'entrades per visitar el Museu Nacional d'Art de Catalunya. Hi podreu veure les col·leccions residents del museu, d'art romànic, gòtic, renaixement i barroc, el llegat Cambó, art modern, la col·lecció Thyssen-Bornemisza, la de dibuixos, fotografia, numismàtica, gravats i cartells.

LLOC:
Palau Nacional -Parc de Montjuïc

Passeu per les nostres oficines i obtindreu
**DUES
ENTRADES
GRATUÏTES**
per subscripctor.
(Oferta limitada)